

sibste Foredrag, og skjøndt jeg havde haabet at faae det tidligere, vil jeg dog ikke unblade nu, om ogsaa noget seent, at komme med, hvad der skulde være kommet strax, en Tak til den høitærede Minister for hans Foredrag — en Tak for det Første for den alvorlige Deel af dette Foredrag, idet det var mig meget klart, hvad der er blevet tydeligt ved hans senere Udtalelser, at han i denne ligesom ogsaa forøvrigt i den sidste Deel af sit Foredrag, var saa temmelig enig med mig i, at det i Virkeligheden var en ikke ubetydelig, en uforholdsmæssig og — naar henføres til de andre Amt — ubillig Behyrdselse, der nu blev lagt paa Hartkornet i gamle Kjøbenhavns Amt, at det dernæst ikke var nogen ønskelig Maade at søge at faae denne Ubillighed hævet paa, som Udvalget havde foreslaaet, og at han derfor fandt, at der var Opfordring til at see ved fælles Anstrengelser — og jeg mener derved at turde antage ogsaa fra hans, fra Ministeriets Side — at forebygge eller afhjælpe Følgerne af denne Ubillighed gennem en særlig Ordning, enten ved et særligt Forslag, stillet til denne Lov, eller ved en egen Lov. Dette var omtrent overeensstemmende med, hvad jeg selv udtalte. Hvad derimod angik den mere spøgesfulde Deel af den ærede Ministers Foredrag, saa er jeg ham ogsaa taknemmelig for den, ikke blot fordi jeg — det kan jeg ikke fragaae — har Meget tilovers for, hvad der siges spøgesfuldt, idet jeg mener, at man meget godt derved kan komme til at sige Noget, der har en alvorlig Betydning, men ogsaa fordi det efter en saa lang Forhandling som den, disse Landeveie have givet os, og som — ja jeg taler maaskee noget subjectivt — er faldet lidt i det Langtrukne og Kjedelige, forekommer mig, at en lille Spøg ved Slutningen af Rejsen kan virke opmuntrende. Jeg betragter det nemlig kun som spøgesfuldt, naar han opstillede en saadan Beregning, som han gjorde, om Resultatet af Forandringen for Kjøbenhavns Amt. Den høitærede Minister maa ikke tage det ilde op, naar jeg siger, at da jeg saae, hvorledes det efterhaanden Alt sammen svandt bort under hans Hænder, begyndte jeg at have en Tølelse af — ligesom naar man seer Noget foregaae i den naturlige

Magi, som det kaldes —, at det skulde vise sig til Skyvende og Sibst, at det vilde være til Fordeel for Kjøbenhavns Amt at faae denne Forandring gennemført; men det er ganske vist, at den høitærede Minister ikke selv meente, hvad han sagde. Han gik ud fra, og det er den alvorlige Side, at den Sum, hvorom der i det Hele handles, vilde være omtrent 40,000 Rd. — den vil correct efter de Oplysninger, der ligge for, være 40,400 Rd. —, og skjøndt det er ganske sikkert, at Udgiften for Kjøbenhavns Amt kun udgjør 9,000 Rd., og der altsaa skulde synes med Nødvendighed at maatte blive Noget over 31,000 Rd. tilbage, saa svandt dog, som sagt, disse 31,000 Rd. efterhaanden som Dug for Solen, og der blev saa at sige Intet tilbage. Men paa hvilken Maade? Den høitærede Indenrigsminister bemærkede først, at det, der skulde fradrages for Bomindtægten, ikke var 14,000 Rd., men at man maatte tage 20,000 Rd.; thi saa Meget var der kommet ind tidligere. Men det kan dog ikke være alvorlig meent, at der skulde kunne beregnes saa Meget, da den Beregning, hvorved man kommer til 41,000 Rd., er gaaet ud fra de sidste 10 Aar, og en Beregning for 10 Aar over Bomindtægten giver kun 16,000 Rd. (Indenrigsministeren: Jeg sagde ogsaa 16,000 Rd.). Ja, den høitærede Minister sagde bagefter 16,000 Rd., men han begyndte med at nævne 20,000 Rd.; han kom rigtignok til Slutning, som sagt, til 16,000 Rd., og det er i Virkeligheden Gjennemsnitsindtægten for 10 Aar, ligesom Udgifterne ere beregnede efter et Gjennemsnit af 10 Aar. 20,000 Rd. kan man altsaa paa ingen Maade komme til, og følgelig vil den høitærede Minister indrømme, at dersom der skulde være Spørgsmaal om et Decrement, kunde det kun være af 2,000 Rd. fra 16,000 Rd. til 14,000 Rd., hvilket jeg vil lade staa hen, skjøndt man dog ikke kan nægte, at der er noget Eiendommeligt derved, at Forpagtningsafgifterne af Bommene Aar for Aar ere blevne mindre. Derefter kom den høitærede Minister til en betydeligere Formindsættelse paa en ganske eiendommelig Maade, idet han uden Videre, efter at have taget disse 2 eller 4,000 Rd. bort, tog 8,000 Rd. bort, fordi en Amtmand havde sagt, at saa Meget